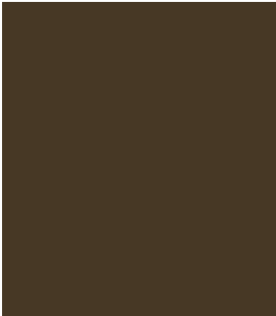
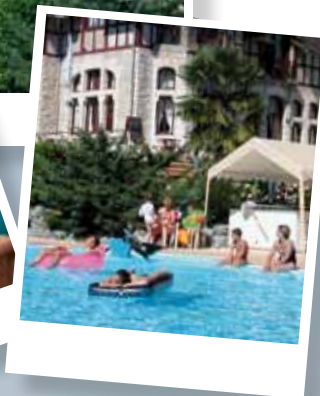

Villa

133
Chateau Cazaleres

DE MOOISTE VILLA OP HET MOOISTE PARK

Villa 133 puur

Weetjes over Chateau Cazaleres en omgeving. Nog even en dan begint voor jullie de lang verwachte vakantie. Graag wil ik jullie een aantal dingen meegeven om het vakantieverblijf in villa 133 nog leuker te maken en met name de omgeving te verkennen.

Ik zal een aantal onderwerpen aansnijden:

Chateau Cazaleres	5
Het dorp Daumazan	6
De streek waar villa 133 staat, de Ariege	11
Bastides	12
Katharen	14
Een dagje naar Le Mas d'Azil	15
Les Bordes sur Arize	17
Een dagje naar Toulouse	18
Een dagje wandelen bij Cirque de Cagasteille	20
Een dagje fietsen	22
Een dagje wandelen	24
Een dagje sportief buiten het park	27
Een dagje Lourdes	28
Een dagje markt	29
Een dagje strand aan de Middellandse Zee	30
Een dagje... teveel om op te noemen	31

vakantie

Cazaleres

DE ALLERMOOISTE PLEKKEN

Chateau Cazaleres

Vlak voor de brug over de Arize in Daumazan, mondt de Ruisseau de Montbrun uit in de Rivière l' Arize. In het gebied ten zuiden van de Rau. de Montbrun en Riv. l'Arize ligt Château les Cazalères (op 263 m. alt.). Het château werd destijds gebouwd in opdracht van een gefortuneerd man uit Normandië. Deze relatie is nog te zien aan het dak, het dakleij is alleen in Normandië bekend.

Deze man hield veel van (ren)paarden, hetgeen te zien is aan het grote aantal stallen en een drafbaan, op het aangrenzende terrein, dat niet tot het bezit van het huidige park behoort. Landgoed en kasteel “les Cazalères” (anno 1890) waren sinds 1983 in het bezit van een Nederlandse familie. Verscheidene jaren was er op het landgoed een camping. In de negentiger jaren begon men met de bouw van villa's op dit terrein. Eind 1993, begin 1994 kwam de laatste van de 138 villa's tot stand.

Heden is het een mooi park waar, vooral in het hoogseizoen, veel tevreden huurders hun vakantie doorbrengen.

HET DORP *Daumazan*

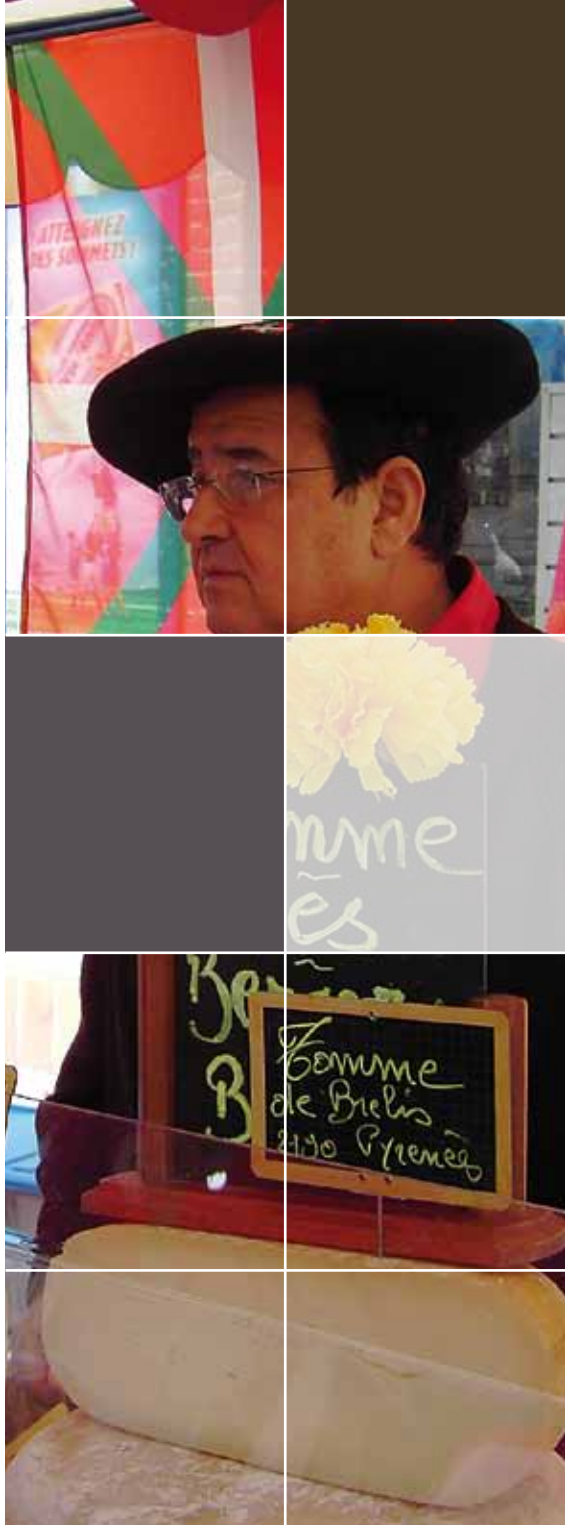
Het dorp Daumazan

Aan de rand van de meest noordelijke uitloper van het Massif du Plantaurel ligt Daumazan. Village Daumazan telt aan het eind van twintigste eeuw ruim 600 inwoners. Het is vrij noordelijk gelegen in het departement Ariège aan het riviertje de Arize. Het dorp is ontstaan aan de weg tussen Montesquieu-Volvestre en Mas-d'Azil. Het ligt op een kruising van wegen naar kleine dorpen in de omgeving: la Bastide-de-Besplas - Campagne sur-Arize en Montbrun-Bocage - Castex. Deze streek werd vroeger voor het grootste deel bewoond door katharen. Daumazan behoorde voorheen bij het taalgebied van Langue d'oc.

Aan het einde van de twintigste eeuw is er in Daumazan wat bijzondere bouwwerken betreft, weinig spectaculaires te zien. Deze gemeente kent vele, vaak vervallen huizen, van een redelijke ouderdom, die het karakter van Daumazan in vroeger tijden goed weerspiegelen. De nauwe straten geven dit eenvoudige en kleinschalige verleden extra duidelijk weer. Opvallend zijn de vele bloemen, bomen en ander gewassen die Daumazan een kleurrijk en gezellig aanzien geven. De oude mensen, meest vrouwen, die op de aan de huizen bevestigde bankjes hun laatste dagen slijten, geven nog duidelijker blijk van een kenmerkende sfeer van kleinschaligheid en gemoedelijkheid. De bevolking is ook nog uiterst vriendelijk.

Daumazan heeft ook andere tijden gekend. Op drie gevels in het dorp zijn nog de oude verweerde teksten te ontcijferen, die ons duidelijk maken dat dit gebouw vroeger een hotel of een hotel/restaurant moet zijn geweest. Drie hotels voor zo'n kleine gemeente was wel veel. Inmiddels probeert men in één van die gebouwen de draad weer op te pakken. Daumazan is weer een restaurant met bar rijk, weliswaar een zeer eenvoudig restaurant, maar toch.

Er is iedere donderdag een kleine markt in het centrum en iedere eerste vrijdag van de maand een grote streekmarkt. Het derde weekend in juli is er een drie daags muziekfestival waaraan verscheidene buitenlandse groepen, ook Nederlanders, deelnemen.

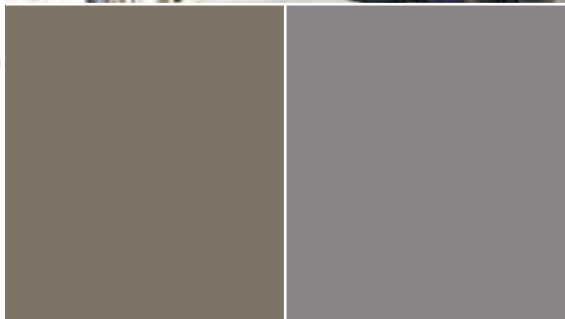
De Saint-Sernin kerk in Daumazan is, zoals vele kerken in dit departement, gebouwd in de Romaanse stijl en dateert dan ook uit de twaalfde eeuw. Om te weten hoe deze kerk oorspronkelijk is opgebouwd moet men om de kerk heen lopen en vooral het kerkgedeelte achter het koor (le chivet) bekijken. Wie de gedenkplaat van de consecratie (inwijding) ontcijfert, leest dat die eveneens herinnert aan de inname van Jeruzalem (deze dateert uit 1156). In die periode werden de apsis (of absis, de schelpvormig overkoepelde ruimte, waarin de grote ruimte van de kerk uitloopt) en de absidiolen (kleine apsis) gebouwd. Veel later, in de vijftiende, begin zestiende eeuw werd de kerk hoger opgebouwd. In de kerk is duidelijk te zien dat door de latere veranderingen in deze oorspronkelijk Romaanse kerk gotische elementen zijn aangebracht.

Niet alle onderhoud en restauraties, die in de loop van de eeuwen plaatsvonden zijn even succesvol geweest, maar de kerk is nog steeds de moeite waard om met de nodige aandacht te bezichtigen. De kerk staat dan ook te boek als een van de opmerkelijke kerken van het departement. Terecht is deze kerk in 1907 dan ook deels tot historisch monument verklaard, evenals het achter in de kerk geplaatste kruis.

Van de apsis, een onderdeel van de oorspronkelijke kerk uit de twaalfde eeuw, die in een zuivere Romaanse stijl is opgebouwd, is het gewelf beschilderd in de negentiende eeuw. De vloer is recent gerepareerd en het hoofdaltaar dat daarop stond is verwijderd. Op de plaats waar het hoofdaltaar stond, staat nu een fraai vijftiende eeuws kruis (calvaire) opgesteld. Dat kruis stond vroeger op straat, op de hoek van de Place du Dôme en de Place de l'Eglise.

Sinds september 2002 zijn, in een beveiligde zijkapel, de kerkschatten (trésor) in de kerk tentoongesteld. Deze voorwerpen zijn uit de zeventiende, achttiende en negentiende eeuw. Voorheen lagen de schatten in een kluis in de bank. De decoraties in het interieur laten een duidelijke invloed zien van de Saint-Sernin basiliek in Toulouse, zoals dat bij het grootste deel van deze kerkgebouwen in de beneden-Ariège het geval is.

Het orgel van de kerk werd pas in 1937 geïnstalleerd.

Een uiterst interessant aspect van de kerk is elders. Een steen, waarschijnlijk hergebruikt, in de buitenmuur van de zuidelijke absidiole aangebracht. Deze toont een naïeve voorstelling van de marteling van Saint Sernin. Aan de noordzijde, naast de kerk was vroeger de begraafplaats.

Van deze kerk valt vooral de toren het eerste op, hij komt dan ook wat massaal over. De huidige toren, die uit twee delen bestaat is uit de zestiende eeuw. De eerste steen werd geplaatst in 1500. In de toren bevinden zich vijf klokken. Behalve voor het oproepen van de gelovigen werden deze ook gebruikt om de bevolking te waarschuwen bij calamiteiten.

Er zijn twee oude klokken uit 1629 en 1683. De andere drie zijn uit de negentiende eeuw, één uit 1822 en twee uit 1877. De kleine toren met het uurwerk heeft een klok (uit de veertiende eeuw) boven op de toren. In deze streken is het geen zeldzaamheid, dat er een klok boven op de toren staat. Aan de zuidkant markeert een lichter vierkant de plaats waar vroeger de zonnewijzer was, die jammer genoeg verwijderd is.

Het vierkante portaal onder de toren kon vroeger aan drie verschillende kanten geopend worden en verschaft, eveneens met een houten deur, toegang tot de kerk. Van de zestiende tot de negentiende eeuw heeft men hieronder verscheidene priesters en notabelen begraven. Hieromtrent zijn nog inscripties te vinden.

De streek waar villa 133 staat, de Ariège

De ariege maakt onderdeel uit van de midi-pyreneeen. Met gemiddeld meer dan 2000 uur zon per jaar is de Midi-Pyrénées één van de streken in Frankrijk waar de zonbestraling het sterkst is. Op het grootste gedeelte van het grondgebied van deze streek worden 60 to 80 dagen per jaar temperaturen waargenomen van meer dan 25°C. De Midi-Pyrénées kan wat dat betreft concurreren met de Middellandse Zeekust en het Rhônedal. Het voorjaar valt zeer vroeg en geeft al een voorproefje van de zomer. Dit is het jaargetijde dat bij trekkers en wandelaars het meest geliefd is. Als er nog sneeuw ligt op de toppen van de Pyreneeën komt het koren al boven op de heuvels van Gascogne en krijgen de boomgaarden van de Tarn et Garonne al violette tinten. Tussen begin april en eind juni liggen de gemiddelde maximumtemperaturen tussen 16°C en 24°C.

In juli en augustus is het hier overheersend zonnig en warm. De gemiddelde minimumtemperaturen zijn al hoog en variëren's morgen tussen 13°C en 15°C. In de loop van de dag lopen de maximumtemperaturen gemiddeld op tot 26°C-28°C. Maar 's nachts is het buiten heerlijk koel.

De nazomer is vaak heerlijk zacht en warm, met prachtige dagen met een paarsblauwe hemel. In het prachtige septemberlicht bedragen de maximumtemperaturen 21°C-25°C. Ook in oktober blijven deze temperaturen bijzonder zacht, met gemiddelde maximumtemperaturen van 16°C tot 19°C. Ideaal om er even tussenuit te zijn als de anderen aan het werk zijn.

In de streek zijn met name vanuit de middeleeuwen veel overblijfselen te zien. Er is nogal wat gebeurd in de tijd van 1150 tot aan 1350. Ik noem de volgende gebeurtenissen;

- terugdringing van de Moren, wat uiteindelijk leidde tot de Reconquista (herovering van Spanje op de Moren).
- zes kruistochten tegen de Islam (Palestina).
- twee kruistochten tegen de Katharen (Frankrijk).
- de honderdjarige oorlog Frankrijk-Engeland.
- een explosieve Romaanse kerkenbouw.
- een voortzetting van kerkenbouw in de Gotische stijl.
- de bouw van bastides

Bastides

Bastides zijn de verdedigbare steden uit de middeleeuwen (gesticht tussen 1222-1373). Ze zijn in zuidwest-Frankrijk te vinden. De oudste bastide (1222) is Cordes (Tarn).

Op diverse plaatsen, verspreid door het land, werden bastides (verdedigbare steden) gevestigd. De bevolking daarvan kreeg speciale privileges. Verschillende gemeenten hebben in hun naam het woord bastide. Deze zijn in het verleden dan ook als bastide opgebouwd. Vele andere gemeenten zijn eveneens als bastide gesticht, ook al is dat niet in de plaatsnaam te herkennen. Niet alleen in de naam is bij veel gemeenten geen herkenning te vinden, maar ook de andere kenmerken zijn soms niet of nauwelijks meer waarneembaar bij verscheidene oude bastides in Sud-Ouest.

Vaak was voor een bastide de plaats in het landschap zo gekozen dat deze zich gemakkelijker laat verdedigen. Zo koos men bij de stichting vaak voor een heuvel, een plateau of een rivieroever. De bastides werden opgebouwd volgens een vast concept. Deze onderscheiden zich door een regelmatig, bijna altijd rechthoekig stratenpatroon, zoals dat bij de Romeinen al bekend was. Een bastide werd meestal gebouwd met in het hart een plein met een centrale functie. Daarop staat vaak een markthal. De panden rondom het plein zijn bijna altijd winkels. In veel gevallen bevindt zich voor die winkels een arcaden-galerij.

De kerk, die in dit concept minder belangrijk was, staat dan ook niet altijd aangrenzend aan dit centrale plein. Vrij veel bastides waren ommuurd en ook de kerk werd soms verdedigbaar opgebouwd. Kerken hadden wel vaak een functie bij het verdedigen van de bastide. Bij de verdediging van de bastide kon, vanwege zijn hoogte, de kerktoeren van belang zijn. Men kon vanaf de toren de omgeving overzien. Zo kon men in Montesquieu-Volvestre, vanaf de toren, contact onderhouden met omliggende burchten. Kerken hadden wel eens een soort functie als een donjon. Daarom doen een aantal van de kerken zowel als kerktorens een beetje plomp aan, zoals dat ook in Montesquieu-Volvestre het geval is. Ook de kerkklok kon worden gebruikt. Daarmee was een duidelijk signaal, hoorbaar tot ver in de omgeving, af te geven.

Wie goed rondkijkt herkent overal in deze omgeving bastides. De meeste gemeenten zijn zodanig uitgebreid dat alleen het centrum van veel huidige gemeenten als de voormalige bastide kan worden aangemerkt. Ook de plaats van de poorten zijn vaak nog terug te vinden.

Katharen

In de historie van dit gebied is één van de meest opvallende perioden die van de Katharen (ons woord “ketter” is afkomstig van kathaar). Dit niet in het minst door de vervolging geleid door Jacques Fournier (de bisschop van Pamiers) tussen 1318 en 1325, waarbij hij een uiterst nauwkeurig verslag liet schrijven over de bevolking van Montaillou. Deze katharen spraken occitaans, de taal van het gebied waarin zij woonden Katharen (kathaar schijnt afkomstig van het griekse katharoi = reinen) is de meest gebruikte naam voor de aanhangers van een middeleeuwse grote sekte (orde) gelovigen. Halverwege de 12de eeuw waren zij overal in W-Europa te vinden, maar vooral in Zuid-Frankrijk en Noord-Italië. De meest hechte groep met een goede organisatie waren de Albigenzen (de Zuid-Franse katharen). De Katharen noemden zichzelf **“christiani”** (christenen). De Katharen beleefden hun gnostisch geloof zelfbewust en intens. Naastenliefde was daarbij een belangrijk aspect. De levensopvattingen waren ten opzichte van het Rooms Katholicisme strijdig. De Katharen hadden een duidelijke voorstelling van God, de spirituele en ‘Satan’, de aardse (dus beleden eigenlijk geen monotheïsme). Wanneer men dieper op dit verschil ingaat, blijkt dat een interessant gegeven te zijn. Zij kenden een zuivere elite, de **“perfectici”** of **“boni homines”** (de volmaakten), als voorgangers te beschouwen tegenover de massa normale gelovigen de **“credentes”**. Nadat de perfectici hun “consolamentum” hadden ontvangen leidden zij een sober leven, ascetisch, vegetarisch, celibatair en dienstbaar aan de anderen. Eén van de meest opvallende zaken in het kathaarse geloof was dat de vrouwen gelijkwaardig waren aan de mannen.

Foix heeft als voornaamste bezienswaardigheid, het kasteel. Het stamt uit de elfde eeuw. Belegeringen van diverse aard heeft het kasteel overleefd. Vooral tijdens de vervolgingen van de katharen was het een veilige burcht. Het kasteel is nu ingericht als museum.

Een dagje naar Le Mas d'Azil

Le Mas-d'Azil, een canton-hoofdstad, is beroemd geworden door zijn grot. Men heeft door de vondsten en tekeningen in deze grot zo'n groot inzicht gekregen in het leven van de prehistorische mens, dat de naam van de betreffende periode aan Mas d'Azil is ontleend. Een periode vanaf 8000 v.C. noemt men het Azilien tijdperk.*

Le Mas-d'Azil is een klein museum rijk. Het museum is vooral ingericht met de vele stukken uit de prehistorie. Het meest beroemde museumstuk staat bekend onder de naam le faon aux oiseaux (ree met vogels). Maar er is meer, zoals een complete jagersuitrusting met pijlpunten, speren en harpoenen, waarmee de jagers van de magdalénien-cultuur er op uit trokken. Tegenover het museum bevindt zich achter de oude hal de kerk. L'Eglise Saint-Etienne werd in de achttiende eeuw gerestaureerd. Het ui-vormige dak van de toren is voor dit gebied architectonisch gezien zeer ongebruikelijk. Centraal in Mas d'Azil, aan de rand van een pleintje met mooie oude platanen, (Place du Bout de la Ville) bevinden zich bruggen over de rivier, die naar een recreatiegebied leiden. Hier is duidelijk te zien dat daar de rivier gedeeltelijk werd omgeleid om een watermolen** te kunnen aansturen. Als logisch gevolg daarop is op de plaats van de watermolen later een fabriek gebouwd. Waterkracht was vaker basis voor het vestigen van industrie, die het later door technische vooruitgang weer zonder deze waterkracht kon stellen.

De aanwezigheid van dolmen schijnt in dit departement vrij uniek te zijn. Bezichtigen van dolmen als eindbestemming van een tocht is weinig spectaculair en zeer onbevredigend, vooral als je al zoveel andere hunebedden hebt gezien. Het is verstandiger om de dolmen op te nemen als onderdeel van een wandeltocht.

Door de grot stroomt de Arize, waarlangs de route departementale (D-119) loopt; deze weg door de grot heeft een lengte van +/-420 m. Men zal ver moeten zoeken om een tweede natuurlijk gevormde autotunnel te vinden.

Behalve het stuk van de grot waar de autoweg en de rivier doorheen gaan, is er een complex van grotten waar zich in de loop van vele eeuwen van alles heeft afgespeeld. De prehistorische mens woonde daar en werd er verdreven, ook Catharen en Hugenoten vonden er een veilige schuilplaats. Dit deel van de grot is het grootste deel van het jaar te bezoeken.

Wanneer men tijdens het verblijf in Résidence Château Cazalères een keer een dag slecht weer heeft is een combinatiebezoek aan grot en museum een aangename besteding van de dag, zonder echt nat te worden.

Les Bordes sur Arize

Les Bordes-sur-Arize Les Bordes is een buitengewoon leuk dorp. Neem eens de tijd om het helemaal te verkennen en let dan ook op de bloemen, die wat extra kleur aanbrengen. Het dorp heeft van alles op kleine schaal. Dat begint al met een echt Frans plein voor de Mairie aan de rand van de rivier, met een fraaie brug en een huizenrij er langs tot in het water. Loop ook eens door het straatje aan de voorkant van die huizen. Hier blijkt wel dat de mensen in deze huizen geen enkele buiten ruimte hebben, alsof zij in een flatgebouw wonen. Vroeger gebruikten de mensen in dit soort huizen de communale voorzieningen om te wassen en te drogen (zie la Bastide-de-Besplas). Een deel van dit dorp is tegen de heuvel opgebouwd en van boven is het uitzicht over het dorp en het landschap aantrekkelijk. De kleine smalle en meest steile straatjes ademen een sfeer van enkele eeuwen geleden. Om bij heldere nacht door dit dorpje rond te slenteren heeft helemaal een aparte beking. Sla de kerken niet over. Het dorp is ook een oude protestantse kerk (temple) rijk.

Langs het water vlak bij de brug staat een travail *. Een uit hout en ijzer vervaardigde open constructie, waarin een paard werd vastgezet tijdens het beslaan. Zo kon de hoefsmid geen trap van het paard krijgen en het paard liep niet weg, want het stond beslist goed vast. Vroeger werden in Nederland de paarden die beslagen werden aan de smidse of boerderij vastgebonden. De Franse legers voerden op een kar een travail met zich mee, om daarmee hun paarden door de hoefsmid te kunnen laten onderhouden. In ons land vindt men sindsdien op vele plaatsen een travail (Buuren, Midden-Beemster) en wij noemen in onze taal deze constructie dan ook “travalje” (Het werd soms wel eens een hoefstal, noodstal of travaille, travaelge genoemd). Jammer dat deze oude travail, in les Bordes, niet beter wordt onderhouden. De Fransen zullen de waarde ervan wel niet inzien.

Een dagje naar Toulouse

‘Fonteinpleinen’, daarvan heeft Toulouse er een stuk of veertig. De sfeer spat ervan af. Daar kom je al snel achter tijdens een wandeling in deze Zuid-Franse stad, waar McDonalds’s en Pizza Hut de namen goudkleurig op de gevel moeten schrijven. Na ongeveer een uur moet de boot alweer rechtsomkeert maken omdat het water te ondiep is. Jammer? Eerlijk gezegd niet. Want varend op de Garonne een stad als Toulouse bekijken, dat is aardig, maar achteraf niet de beste manier. Het uitzicht vanaf de plastic stoelen maakt nieuwsgierig naar iets waar je steeds net niet bij kunt. Toulouse is geen ‘vaarstad’, maar veel meer een wandelstad. Niet dobberen maar lopen in deze Zuid-Franse stad met zo’n 400.000 inwoners. Een mooi vertrekpunt is de Place du Capitole, dat vlak bij de oevers van de Garonne ligt. Het is zo’n chic plein dat McDonald’s, Pizza Hut en C&A zich alleen in deze omgeving mochten vestigen als de schreeuwerige huiskleuren werden vervangen door een goudkleurige variant. Dat is gebeurd, En het moet gezegd, het combineert prachtig met de roze gloed die sommige gebouwen hebben. Toulouse heeft niet voor niets de bijnaam La Ville Rose.

De straatnaambordjes hebben verschillende kleuren. Ze zijn vaak geel of wit. Geel betekent dat de straat parallel aan de Garonne loopt. De witte bordjes hangen in straten die daar van afwijken. Het is onvermijdelijk of zo’n straat leidt naar een van de vele monumentale gebouwen.

Dat geldt onder meer voor de basiliek Saint-Sernin die wordt gerekend tot de grootste Romaanse kerken in Frankrijk. Pelgrims op weg naar Santiago de Compostela overnachten hier voor dat ze begonnen aan de oversteek naar de Pyreneeën. Tijdens restauratiewerkzaamheden werd in de kerk een 12e eeuwse fresco gevonden. De opknapbeurt is zes jaar geleden voltooid. Maar in een andere bijzondere kerk genaamd Saint Etienne is de restauratie nog niet achter de rug. Waarom haasten zou je zeggen, want de bouw heeft meer dan 600 jaar in beslag heeft genomen. Tot de blikvangers van de kerk behoren rozetraampjes uit de 15de eeuw.

De kerk ligt aan een van de veertig ‘fonteinpleinen’ van Toulouse. Het plein met een spuitmonument uit 1546 is een van de oudste van de stad. Vlakbij de kerk ligt een van de aardigste buurten van de stad. De eethuisjes zijn er vooral ‘s avonds geliefd. Overdag zijn de pastelkleurige (heren)huizen bezienswaardig. Maak een blokje om door de Rue Neuve, Rue Fermat, Rue Espinasse, Rue Mage en Rue Ozenne. Wie houdt van aparte kledingwinkels kan goed terecht in de Rue Saint Antoine. Er zijn onder meer filialen van Scapa, Zara, Oliver Grant en Cacharel. Wie zich maatkleiding kan veroorloven kan het proberen in de Rue Lapeyrouse. Op nummer 5 is een ‘Chemiserie traditionnelle sur mesure’ gevestigd. De Rue Saint Antoine en Rue Lapeyrouse liggen vlakbij het plein Place du President Max Wilson dat met de Place St. Georges tot de meest levendige pleinen van Toulouse behoort. Probeer tegen schemering op de Place du Wilson te zijn. Er is een halteplaats van het toeristentreintje dat dagelijks van 10.30 tot 19.00 door de stad rijdt. Het grote aantal houten banken in het parkje verraadt al dat je hier in allerlei opzichten goed zit. Veel jongeren, in Toulouse wonen 120.000 studenten, zijn vaak te vinden aan de Place Saint Pierre, aan de oever van de Garonne. Bar Chez Tonton is een geliefd adres, vooral op vrijdagavond tijdens ‘happy hour’. Het ‘groene’ plein Grand Rond dat heel wat verderop ligt is vooral geliefd bij ouders die er hun kinderen in het speeltuintje laten spelen. Een flinke wandeling maakt minstens een ding duidelijk: Toulouse heeft voor iedereen zijn eigen plein.

Een dagje wandelen bij Cirque de Cagateille

Voor wandelaars is er veel mogelijk in de Pyreneeën. Behalve het advies om te lopen over een deel van de bekende GR-routes, zijn wandelingen in de cirques warm aan te bevelen. Cirques (ciscos) zijn de komvormige, halfronde verzamelbekkens van de gletsjers uit de ijstijd geweest. De cirques zijn landschappelijk bijzonder mooi en er kan vaak goed gewandeld worden. Ook de brede Uvormige dalen zijn uit deze periode. Op veel plaatsen zijn de morene terug te vinden. In de meeste cirques zijn veel watervallen en riviertjes. Veel vissen komen naar de Pyreneeën om te paaien. Meestal bevinden deze zich in de gaves. De gaves zijn een tussengebied tussen de bruisende bergstromen en de traag stromende lager gelegen rivier. Behalve de bekende vissoorten zijn er in bergmeren ook uitheemse vissen uitgezet voor de hengelaars. De tocht naar een cirque voert door een van de vele rivierdalen, die zich vanuit de Pyreneeën naar het laagland langzaam verbreden. Van oudsher werden de dalen bewoond langs de oevers van de rivieren. De dalen hadden vaak geen of nauwelijks onderlinge verbindingen, waardoor gewoonten, gebruiken of dialecten van verschillende dalen lang intact zijn gebleven. Door deze relatieve isolatie van de mensen die de verschillende valleien bewoonden konden er ook veel variaties ontstaan in de echte streekgerechten. De bereiding van één gerecht kan in iedere vallei weer anders zijn.

EEN DAGJE
WANDELEN BIJ

*Cirque de
Cagateille*

Route: Daumazan - D74 - Montbrun-B. -
 Mérimon - D627 - Montardit - St.-Girons - D603 -
 Eycheil Lacourt - D17 - St.Servin - Soeix - Vic -
 Oust - Seix - Pont-de-la-Taule - D8 - le Trein -
 D38 - St.Lizier - Estillor - Bourdax - Moussures -
 Cirque de Cagatelle (het laatste stuk weg is
 zeer slecht) Aan het eind van de weg parkeren
 en vandaar te voet, links omhoog, verder naar:
 Cirque de Cagatelle.

De tocht is niet moeilijk, maar een paar goede
 bergschoenen zijn wel aan te bevelen. Enkele
 malen stromen de beekjes over het pad en,
 vooral na een aantal dagen regenval, zijn die op
 normaal schoeisel, niet zonder natte voeten
 te passeren. Let op, bij de breedste beek is
 links boven een brug. Een goed gedetailleerde
 landkaart met hoogtelijnen is nooit overbodig
 bij zulke wandelingen. Na een wandeling van
 +/-1 uur verschijnt plotseling de cirque. Als of
 het toneelgordijn wordt opgetrokken, een
 landschappelijk indrukwekkend beeld. Voor
 fotografen is het belangrijk te weten dat de kom
 aan de zuidzijde door een steile hoge bergwand
 wordt begrensd. Het licht is niet altijd juist
 voor goede foto's. Mogelijk moet tevoren voor
 een bepaalde tijd van de dag gekozen worden.
 In de cirque is de wandeling voort te zetten.
 Daar aan het eind van het pad een forse stijging
 is, moet daarvoor zeker weer een uur gerekend
 worden. In de cirque is meestal vrij loslopend
 vee (paarden), dat de landschappelijke schoon-
 heid alleen maar vergroot.

Een dagje fietsen

Voor een fietstocht in dit gebied is een fiets nodig met voldoende versnellingen. Verder zijn een goede conditie en een gezonde dosis doorzettingsvermogen ook nooit weg. Voldoende water, zonnebrand, een goede kaart en een kleine reparatieset voorkomen een hoop problemen. Voor ongetrainde vakantiegangers zijn de meeste van deze korte tochten wel te volbrengen.

Vanuit het centrum van Daumazan over de grote brug direct scherp links (D326) langs de Arize naar la **Bastide-de-Besplas** en vandaar, bij de brug rechtsaf, naar **Montesquieu-Volvestre** (bij de Ysplitsing rechts aanhouden). Terug via dezelfde route of via de D628. Een mooie rustige tocht over veel nagenoeg vlak terrein, met een enkele korte stijging. Ga vooral rondkijken in la Bastide. Een rit om juist te rijden als er markt is in Montesquieu, op dinsdagochtend. (heen en terug ongeveer 20 km).

Vanaf de "Boulangerie" in Daumazan links langs het plein richting **Montbrun-Bocage**. Even voor Montbrun via de D86 en de D114 richting **Montfa**. Na Montfa de D114 volgen. Via de hameaux (negorijtjes) **Raynaude** en **Portecluse** naar **Campagne-sur-Arize** en terug over de D628 naar Daumazan. Een prachtige maar pittige route, van ongeveer 16 km. Vooral het stuk naar Montfa stijgt flink, maar de beloning komt en dan gaat het snel naar beneden! *Vanuit Daumazan over de D628 richting **Campagne-sur-Arize**. Na ongeveer 1,5 km. rechtsaf naar **Courbaut d'en Bas**, over een beekje, vervolgens over de Arize en over het erf van een boerderij, dan linksaf door Campagne heen naar **les Bourrets** en via **Gramounaol** en **les Bordes-sur-Arize** naar **Sabarat**. Bij de brug in les Bordes rechtsaf, meteen linksaf en dan steil omhoog door het dorp; op de splitsing (gaat het hard) naar beneden en de tweede zijweg links nemen. De weg vervolgen naar **Sabarat**. Terug via dezelfde route over de D628. (ongeveer 17 km.) Een redelijk vlakke tocht met een paar gemene korte klimmetjes erin. Vooral Les Bordes is de moeite waard om wat uitvoeriger te bekijken.

Vanuit Daumazan over de D628 naar **la Bastide-de-Besplas**. even voorbij la Bastide linksaf richting **"Auberge de Riou"**. Na het "klunen" over de eerste heuvel is het goed fietsen naar de auberge (reserveer tevoren een

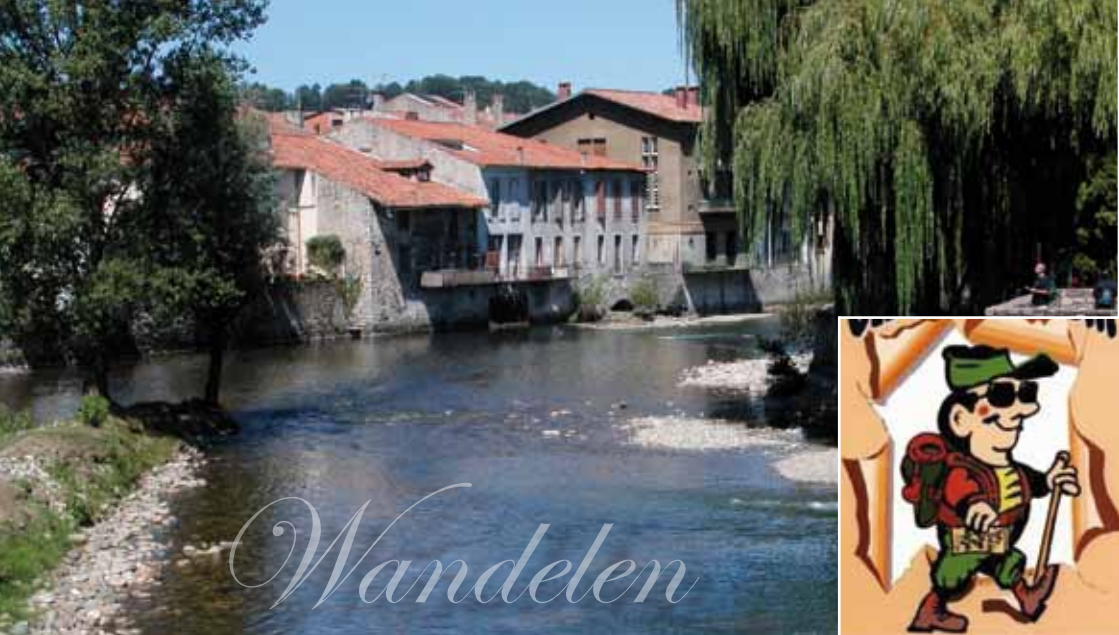
lunch tussen 12.00 en 13.30; tel.: 6198.13.47). Goed gevoed verder richting **Montbrun-Bocage**, metdirect na de auberge enkele pittige "kuitenbijters", dan de D86 naar Montbrun volgen (nu heuvelafwaarts) en van daaruit terug naar Daumazan. Wel een beetje afzien, maar een mooie rit. Vooral **niet** te veel alcohol gebruiken bij de lunch, dat zakt zo heerlijk in de benen. (ruim 20 km).

Vanuit Daumazan naar **Campagne-sur-Arize** (D628). In het centrum van Campagne linksaf richting **Carla-Bayle** (D14). Na ongeveer 2 km. linksaf naar **Gaillard-du-Bosc**. Voor dat plaatsje een steil klimmetje. Direct na Gaillard een prachtig uitzicht naar alle kanten. Heuvelafwaarts komt men dan weer op de D628 uit, vlakbij Daumazan. Een leuke korte route, met onderweg een schitterend uitzicht, van boven af, op parc Château Cazalères. (ongeveer 9 km.)

Met de fiets naar **Carla-Bayle** kan heel goed. Wel een zwaardere tocht, een beetje doorzettingsvermogen, en een fles water zijn wel nodig. (ongeveer 24 km.) Daumazan-sur-Arize D628 Campagne-sur-Arize D14 richting Carla-Bayle Nu begint de grote klim van 260 meter hoogte naar 395 m. De laatste honderd meter, in Carla-Bayle zelf, is een echte kuitbijter en mag te voet worden afgelegd. Het is ook mogelijk de D 26 te nemen: Sabarat - Castéras - Carla-Bayle, maar die route vergt nog meer inspanning. In Carla-Bayle wacht **Auberge Pierre-Bayle** al op ons. Het is verstandig tevoren te reserveren voor de maaltijd [tél.: (0)56168.55.25]. Men kan hier heel smakelijk eten en dat kan vaak ook nog op een terras met schitterend uitzicht. terug: D14 bij de Y-splitsing rechts aanhouden - D26 - bij de Y-splitsing links aanhouden - D19 - Castex - Daumazan-sur-Arize. Het grootste deel van deze tweede helft gaat het hard naar beneden. Het is verstandig om bij de bochten ruim tevoren vaart te minderen, want er zitten een paar scherpe bochten tussen (met grind op de weg). Het terras van Café des Sports lijkt de ideale plaats om de rit te besluiten onder het genot van een glas citronpressé.

Advies:

gebruik een goede kaart, bij voorkeur een kaart met hoogtelijnen. Bij het uitstippelen van een route is dan te overzien hoe groot de hoogteverschillen zijn. Goede kaarten zijn die van het Institut Geographique National CARTE ign (1:100.000) nrs. 71 (en/of 64). Of liever nog: ign série bleue (1:25.000). De directe omgeving te vinden op n° 2046 E Kaarten zijn verkrijgbaar bij Tabac. Een zeer geschikte fiets is in Daumazan altijd te huur bij Lassalle [op de hoek bij de brug] tel.: (0)56169.86.56. Laat het zadel vooral niet te laag afstellen.

Een dagje wandelen

In de directe omgeving van Daumazan zijn door de P.A.R.V.A.L diverse wandeltochten uitgezet. Door de bank genomen zijn dit eenvoudige gezins wandeltochten door het heuvellandschap van het gebied tussen de riviertjes d'arize en de Lèze. De paden zijn gemarkeerd door gele strepen op bomen en palen. De diverse wandeltochten zijn door de regionale office du toerismes gebundeld in het boekje "On se balade en Arize / Lèze". Het boekje is te verkrijgen bij office du tourisme du Mas d'Azil, bij office du tourisme du Carla Bayle of natuurlijk bij de receptie van Château Cazalères. Hieronder staan alvast 3 tochten uit het boekje.

Route	Daumazan naaar Lassere
Duur	ongeveer 2 uur
Afstand	6 kilometer
Hoogteverschil	100 meter
Startplek	voor het Chateau

Beschrijving:

Vanaf het château gaat uw richting loods rechts af helemaal naar beneden U verlaat het park via het fiets paadje ten hoogte van huis 138 rechts af bij Y splitsing links na +/300 rechts het bospad op volgt vervolgens de horizontale gele strepen op de bomen. Na +/1 km door het bos en smalle paadjes passeert U aan de rechterkant de boerderij "Laserre". Vervolgens doorkruist U een klein eiken bosje om uit te komen op een bergkam. Links af en geniet van het fantastische uitzicht. Na 500 m verlaat u de bergkam door links af te slaan via een verdiept liggend paadje om vervolgens uit te komen op een geasfalteerd weggetje, welke U volgt tot het punt waar u het bos in ging. Vervolgens de weg terug via dezelfde weg.

Route	Grote ronde Dauzaman naar Campagne
Duur	ongeveer 4,5 uur
Afstand	?? kilometer
Hoogteverschil	120 meter
Startplek	voor het Chateau

Beschrijving:

Vanaf het château gaat uw richting receptie recht door tot Y splitsing rechts Af helemaal naar de boerderij " Les borde Cremade " over het erf (tussen woonhuis en schuren) oversteken. Pad links naar bovenLinks aanhouden Over heuvel naar beneden U komt nu op een onverharde weg met links een appel boomgaard. Recht door langs (links appel boer) na +1,2 km de heuvel op. Op het moment dat de onverharde weg overgaat in een asfalt weg slaat u rechts af. Via een landelijk weggetje gaat de weg langzaam omhoog en over in een bospaadje. Boven aangekomen vlak voordat u een asfalt weg kruist ziet U links een hele oude begraafplaats. Zoals gezegd asfalt weg oversteken 5 meter naar rechts en vervolgens links de onverharde weg naar beneden. Na 250 m als de onverharde weg een scherpe bocht naar rechts maakt, vervolgt U uw weg rechtdoor het bos in. Na +700 meter een Y splitsing met houten richting aanwijzers. Rechts aanhouden. Langs de weilanden van boerderij "Bacou" daalt het pad nu weer fors. Over een brede greppel. na +50 meter rechts aanhouden. Het pad wordt weer iets beter. Blijf de gele strepen volgen. Via de bergkam (zoals hierboven al beschreven bij Daumazan Lassere) Geniet van het uitzicht. Langs boerderij "Lasserre" door het weiland en vervolgens weer het bos in afdalend naar Daumazan. Op een asfalt weg aangekomen gaat U links af na 300 meter Y splitsing rechts. Na +500 meter via het fiets paadje links het park "château Cazalères" weer op, richting château.

Route	Grote ronde Dauzaman naar Campagne en Le Barraca
Duur	ongeveer 2,5 uur
Afstand	10 kilometer
Hoogteverschil	130 meter
Startplek	voor het Chateau

Beschrijving:

Vanaf het château gaat uw richting receptie-recht door naar beneden richting Daumazan. 1e straat links. In het dorp net voor overdekte markt hal rechts. Rechts door smal straatje. Bij de benzinstation over de brug van de arize. Aan overzijde direct links. Rivier volgen en na +/250 m over het kleine bruggetje, rechts onverharde weg op richting Castex. De onverharde weg gaat geleidelijk over in een smal hellend paadje. Vergeet niet halverwege om te kijken dan kunt U Résidence château cazalères in de verte zien liggen. (In het midden van bovenstaande foto)

Na +/2,5 km bereikt U Castex. Laat de kerk rechts van U liggen. Volg de geasfalteerde weg en bij Y splitsing gaat U links. De weg

loopt hier naar beneden. Na +/500 m als de weg weer licht begint te stijgen in de bocht gaat u ,bij een groot ijzerhek, rechts af het weiland in. (niet vergeten het hek te sluiten) U volgt vervolgens weer de gele (soms in combinatie met blauw en oranje) strepen op bomen en palen. De weg zal U geleidelijk afdalend richting "Barraca" voeren door een groot dennenbos. Als U weer op de geasfalteerde weg komt gaat U links richting Daumazan.

U passeert het gehucht "Barraca" (Links aanhouden) en volgt de rivier de Arize. Om uiteindelijk via de brug in Daumazan weer de weg terug te volgen naar het Château.

Een dagje sportief buiten het park

Bij de receptie kun je allerlei sportieve dingen reserveren zoals raften, kanoën, waterskiën etc. Naast deze watersporten kun je ook naar het klimpark om hoog tussen de bomen het Tarzan en Jane effect te krijgen.

Raften in de buurt van Foix op een rustige rivier met hier en daar een stroomversnelling vaart u langs mooie plekjes. Natuurlijk kun je ook kanovaren in de buurt van Saverdun maar tevens bij Foix. In beide gevallen vaart u langs mooie plekjes en is er genoeg tijd om te ontspannen en te zwemmen.

Klimpark, Sequoia-Vertigo

Op slechts 10 minuten van ons park is er een geweldig klim en klauterpark. Het klimpark is geschikt voor kinderen vanaf 5 jaar tot 80 jaar tenminste als je dan nog durft. Voor de wat oudere jeugd of de jeugdige ouders gaat het parcours zelf tot ongeveer 30 meter hoog. Vanaf het hoogste punt kun je dan in 1 keer naar beneden glijden. Je moet wel eerst de lagere parcours doorlopen om ervaring op te doen.

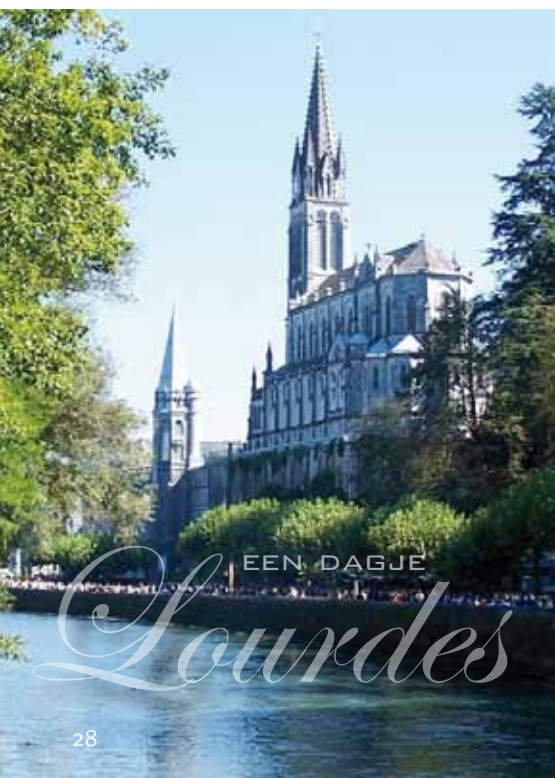
Een dagje Lourdes

Wat dacht u van een bezoekje aan het historische Bedevaartsoord Lourdes. Ook voor niet gelovigen bijzonder indrukwekkend.

Op slechts anderhalf uur rijden van het park kunt u zich onderdompelen in het geneeskrachtige water van de bron ontdekt door Bernadette de Soubirous. Of men nu katholiek of kerkelijk is of niet, in het bedevaartsoord Lourdes voelt men een sterke, onuitsprekelijke sfeer waardoor men zin krijgt anderen, of deze nu Spaans, Italiaans of Frans zijn, te begroeten alsof het broeders zijn.

Elke dag verschijnt voor de grot waar Maria in februari 1858 voor Bernadette de Soubirous verscheen, een vurige menigte in gebed. Bij de watertap plaatsen vult men de lege flessen en in de 14 zwembaden die in de rots aan de rand van de bergstroom uitgehouwen zijn, baden zieken zich: er zijn in totaal 65 wonderbaarlijke genezingen gemeld. Vrijwilligers (ieder jaar 100.000 en dat alleen al is uitermate indrukwekkend om te zien) bieden hulp aan mensen uit

130 verschillende landen die hun geloof willen belijden. De emotie is overal voelbaar, op elke plaats van de Esplanade du Sanctuaire (Basilique du Rosaire, (Rozenkranskerk), de loodrecht boven de grot gebouwde Crypte, de bovenste basiliek). Verder word het stadje enorm commercieel uitgebaat en zul je je er dus ook geen moment vervelen als je iets minder geïntereiseerd bent in het geloof. Lourdes vormt een ware gebeurtenis in het leven van een mens en in de omgeving van Lourdes vind je ook prachtige valleien en dorpjes die in een natuur zijn gelegen die ook oneindig gul is. Een absolute must wanneer je toch in de buurt bent, op ongeveer anderhalf uur rijden van het park.

Een dagje markt

In de gezellige dorpjes in de omgeving zijn authentieke marktjes te bezoeken met heerlijke franse lekkernijen en een bijzonder sfeertje. Kijk op het informatiebord bij de receptie of het Chateau wanneer en waar deze markten zijn. Markten zijn onder andere in Daumazan op vrijdag en St-Girons op zaterdag. Op zondag heb je de kunstenaarsmarkt in Carla Bayle.

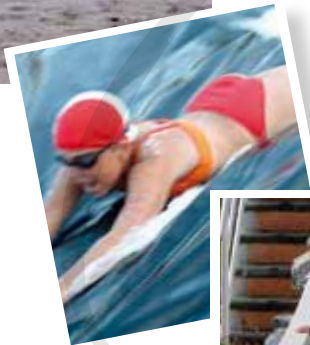

Een dagje strand aan de Middellandse Zee

Op ongeveer 1,5 uur rijden van het park heb je de Middellandse zee. Voor een dagje strand is dit best te doen. 's Morgens bijtijds weggaan rond de koffie op de boulevard van Narbonne genieten van het strand.

De route naar de zee gaat langs Carcassonne en vanaf de snelweg zie je het kasteel en de omheinde stad liggen. Bij Narbonne heb je heerlijke zandstranden zodat de kinderen zich prima vermaken. Zwemmen, kastelen bouwen, waterfietsen of gewoon luieren het kan allemaal.

Een dagje... teveel om op te noemen

Het is inderdaad teveel om op te noemen wat je kunt doen. Ik heb nog niet eens opgeschreven wat je op het park zelf kunt doen. De zwembaden, glijbanen, tennisbanen, trampoline en speeltuin. Je kunt je weken vermaken.

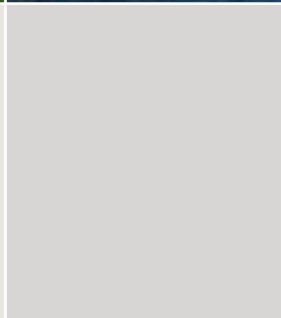
In de omgeving, zomaar een vergezicht een mooi meertje of een mooi dorpje. Kijk rond en geniet met volle teugen van "ons"plekje, de Ariege.

Wij genieten al sinds 2000 elk jaargetijde van ons huis, het park en de omgeving en wij hopen dat u deze ervaring na uw vakantie kunt delen.

Veel plezier en een fijne vakantie

Edwin en Angela van der Hout

Villa 133
Buntwal 9
3864 MX Nijkerkerveen
edwin@vanderhout.nl
www.villa133.nl
www.twitter.com/villa133
www.facebook.com/kindvriendelijkvakantiepark

Villa

133
Chateau Cazaleres

